

Det kan med en vis usikkerhed skønnes, at oversætterne vil opnå omkring 4–6 mio. kr. i afgift i 1992.

Til stk. 5

Bestemmelsen i § 4, stk. 5, har til formål at give kulturministeren en hjemmel til administrativt at regulere en række spørgsmål i forbindelse med afgiftsbetalingen, som ikke egner sig til lovmæssig fastsættelse, fordi der kan være et behov for en løbende regulering. Det drejer sig blandt andet om en række tekniske og administrative bestemmelser vedrørende tilmeldingspligt, dokumentationskrav, afgiftens forvaltning – herunder eventuelt korrektion af edb-indberetningerne – pointfordelingssystemets virkemåde samt deling af afgift for bøger med flere afgiftsberettigede.

Som nævnt i bemærkningerne til § 2, stk. 1, påtænkes de i Nationalbibliografien indeholdte oplysninger i bekendtgørelsen anvendt som grundlag for en nærmere afgrænsning af de bøger, som efter § 2 skal berettigede til udbetaling af afgift. Som Nationalbiografien i dag er udformet giver den efter Kulturministeriets opfattelse et rimeligt udgangspunkt for en sådan afgrænsning, selvom den primært er udarbejdet med henblik på andre formål.

Nationalbibliografien, der i hovedsagen udarbejdes af Bibliotekscentralen, består bl.a. af Dansk Bogfortegnelse, Dansk Lydfortegnelse og Dansk Musikfortegnelse. I Nationalbibliografien registreres bibliografiske oplysninger om alle danske bøger, noder m.v. Hovedreglen er, at der oplyses om alle bidragydere, som af forlaget er nævnt på en fremtrædende plads i bogen, f.eks. titelbladets for- og bagside. De typer bidragydere, som forlaget normalt vil nævne her, er forfattere, oversættere, bearbejdere, illustratører, fotografer, komponister og redaktører.

Nogle kategorier udelades dog af Nationalbibliografien, fordi det vurderes, at deres bidrag er af mindre betydning for beskrivelsen af bogen. Som eksempel på sådanne kategorier kan nævnes omslagsillustratorer, serieredaktører, forlagsredaktører samt faglige og pædagogiske konsulenter.

På enkelte områder er de oplysninger, som i dag findes i Nationalbibliografien, imidlertid ikke tilstrækkelige som grundlag for den foreslåede nye fordeling af afgift. Dette er tilfældet, såfremt der er mere end 3 bidragydere af samme kategori til en bog. Det vil ligeledes kunne forekomme, at bøger ikke er kommet til Nationalbibliografiens kendskab eller af andre grunde ikke er blevet registreret i denne. I sådanne tilfælde vil det i bekendtgørelsen blive fastlagt, i hvilken udstrækning Statens Bibliotekstjeneste skal være forpligtet til på grundlag af dokumentation fra

de berettigede at foranstalte supplerende registrering med henblik på beregning af afgift.

Når det drejer sig om bøger med et stort antal bidragydere, eksempelvis leksika og sangbøger, vil det være forbundet med uforholdsmæssige administrative omkostninger at udbetale afgift til samtlige bidragydere. Det samme gælder tilfælde, hvor der i en bog er tale om enkeltstående, spredte bidrag fra mange bidragydere. Det foreslås derfor i stk. 5, 2. punktum, at der gives kulturministeren en hjemmel til at fastsætte regler om, at sådanne kategorier af de i § 2 nævnte bøger og visse bidrag til sådanne bøger ikke skal medføre afgiftsbetaling.

Til § 5

Til stk. 1

Kredsen af biblioteker, der efter stk. 1 skal være omfattet af afgiftsordningen, svarer til kredsen af biblioteker nævnt i den gældende lovs § 1.

Fra flere sider har det været foreslået, at også amtscentralerne for undervisningsmidler skulle være omfattet af ordningen. Spørgsmålet har senest været overvejet i Biblioteksafgiftsudvalget (bet. nr. 1148/1988), uden at der kunne opnås enighed i udvalget.

Til støtte for en udvidelse af ordningen er det blandt andet blevet anført, at

- det på længere sigt er uholdbart, at skolebiblioteker og amtscentraler ikke behandles ens i afgiftsmæssig sammenhæng,
- udlånsaktiviteten fra amtscentralerne er at betragte som en videreførelse af de tidligere fælleskommunale samlinger og skolecentralers virksomhed, idet der er tale om udlån af materialer af supplerende karakter i forhold til de enkelte uddannelsesinstitutioners grundsamlinger, og at
- amtscentralerne fungerer som overbygning på skolebibliotekerne på samme måde som centralbiblioteker gør i forhold til folkebiblioteker.

Imod en udvidelse af ordningen er det blandt andet blevet anført, at

- amtscentralerne ikke er biblioteker i gængs forstand og ikke er omfattet af biblioteksloven, ligesom der heller ikke er adgang for almenheden til at benytte amtscentralernes samlinger, og at
- amtscentralerne også udlåner bøger til andre end folkeskolebiblioteker, f.eks. til skolebiblioteker på gymnasier, som ikke er omfattet af biblioteksafgiftsloven.

Selvom det har været et længe næret ønske fra de berettigedes organisationers side, at amtscentralerne blev omfattet af ordningen, er spørgsmålet om amtscentralernes status i denne sammenhæng efter mini-